

La primera infància

Els ciments de la personalitat

Montse Nogués, psicòloga del Centre Salut Mental d'Infants i Jov
 Sant Pere Claver - Fundac

Hi ha moments de certa oscil·lació (avenços i retrocessos) dels diferents aprenentatges que es van produint els tres primers anys de vida, haurem de tenir en compte que el que s'imposa de forma estricta no afavoreix un bon desenvolupament.

Els investigadors han arribat a la conclusió que tots els bebès fins i que neixen amb més irritabilitat poden trobar el seu equilibri si els pares o cuidadors són persones receptives, empàtiques i saben a a les seves necessitats.

Els tres primers mesos és una època de coneixement i d'adaptació recíproca i (incloent el pare i altres persones cuidadores pròximes) la freqüència de l' facilita el **vincl** **emocional**, un lligam molt íntim i estret on ja s'intueixen des els primers intercanvis relacionals (mirades, somriures, sons, primeres sil·lab necessitats biològiques i emocionals del bebè es sincronitzen amb els estadi vigília per assegurar tot el que necessita (contacte corporal i afectiu, alimentac

L'alimentació es va adaptant a les necessitats de creixement de l'infant, int canvis de mesura i consistència adequada a cada moment evolutiu, deixan necessari perquè accepti el nou aliment

En situació de normalitat, no s'hauria de forçar a menjar a un infant, sinó hi d'associar el menjar amb una experiència desagradable, convertint-se en un conflicte.

Cap els 6-8 mesos el nounat ja està preparat per diferenciar els adults que li son familiars i els que no, en aquesta etapa a manifestar por quan s'ha de quedar amb una persona desconeguda. "**L'ansietat de separació**" te un valor ada l'espècie ja que permet al nen desenvolupar estratègies per mantenir a prop als seus pares o persones cuidadores i asse la seva pròpia protecció davant possibles perills externs

Seria recomanable que se li donés l'oportunitat de conèixer, paulatinament, a la persona que el cuidarà (familiar, cangur, escola, bressol...) perquè l'acompanyament serveixi per anar-se familiaritzant de la mà de amb la persona de confiança i constati que és de fiar.

- **El son** representa un procés de separació perllongat i profund. El son del bebè no s'assembla al de l'adult fins els 6 anys aproximadament. Per les nits es poden despertar diverses vegades i en ocasions els costa tornar a agafar la son.

Es recomana acompanyar al nen/a en aquest procés de separació sobretot quan per la nit apareixen pors i temors intensos que sovint ell/a sol/a no pot fer-hi front, moltes vegades els pares esgotats per la manca de descans prenen decisions que no són les més idònies, com per exemple posar-los al llit dels pares, sobretot de manera continuada.

- **Les pors.** La majoria dels nens/es quan són petits, tendeixen a interpretar la separació com un rebuig, com una falta d'estimació. Cal tenir en compte que fins els 16-18 mesos no comencen a reconèixer l'existència d'un objecte sobretot aquest és fora del seu camp visual. Des de temps antics s'utilitzen jocs d'amagar i amagar-se (el joc de "cu-cut" per ex per tal d'afavorir el seu desenvolupament.
- **Autonomia.** Al voltant de l'any el bebè aprèn a caminar, és l'etapa del descobriment del que hi ha més enllà, aprèn a ri se amb l'entorn i es separa per voluntat pròpia dels seus pares o cuidadors.

Molts nens/es manifesten certa inquietud per les grans descobertes que es produeixen en aquesta etapa de la vida te Hi ha nens/es que volen fer les coses ells sols, els pares hauran de donar-li suport i ajudar-los a fer-se una idea realisti que poden i no poden fer i a conèixer millor les seves habilitats.

Haurem d'estar molt alerta pel risc d'accidents domèstics, l'infant encara no està preparat per a captar els perills.

"Aprenem amb facilitat el que produeix satisfaccions ensenyen estimació"

- **La comunicació** va evolucionant des dels inicis, la mare o persona cuidadora, afavoreix el llenguatge i la representació dels objectes, anomenant allò que no és present, **evolucionant el llenguatge expressiu**.
- Amb el **control dels esfínters** aprèn a tenir domini sobre el seu cos, contenir-se i decidir quan ho farà. El nen/a cap al ja estarà preparat mental i físicament, i experimentarà que tant l'expulsar com el retenir depèn de la seva voluntat.

Quan s'introdueix un aprenentatge molt precoçment en general no s'aconsegueix l'èxit esperat perquè el nen/a no està madur.

- **Les rebequeries** formen part del procés d'autonomia i autoafirmació. És una etapa passatgera que té lloc típicament entre dos i quatre anys, necessària per a un bon desenvolupament de la personalitat.

Molts pares/mares viuen aquesta etapa amb preocupació, entenen que els seus fills són rebels, desobedients o prendre el pèl, provocant molt malestar i malentesos.

- **Limitacions.** Els pares que disposen de poc temps de dedicació als seus fills/es, generalment, tenen més dificultats en dir "no" posar limitacions i acceptar les conseqüències, no afavorint l'expressió de sentiments com: enuig, tristesa, ràbia...
- **El joc** evoluciona des de la sensorialitat, és a dir, el coneixement del propi cos i de l'altre i la imitació, per exemple les vocalitzacions que fa la mare, fins arribar a un joc més elaborat on el nen pot fer representacions del món adult, assajant situacions viscudes on l'infant amb la seva imaginació podrà introduir els elements que vulgui i així poder entendre i assimilar millor el món que l'envolta.

Hem de pensar que els nens/es en situació de normalitat tenen desig d'aprendre i créixer, per tant ells són els primers en mostrar satisfacció, enfront dels seus progressos.

Durant els tres primers anys el nen/a farà un llarg recorregut des de la total dependència (biològica, física i emocional) de l'adult o els adults que el cuiden vers una situació progressiva d'autonomia (física i mental).

Llegeix més articles a "[la càpsula](#)"

Visita la web de [Sant Pere Claver - Fundació Sanitària](#)

C. Vila i Vilà, 16 08004 Barcelona | Tel. 93 442 39 03
info@spcsalut.org | www.spcsalut.org